

Nieuwsbrief 9

Ghana Kofi Annanschool

25 oktober 2010

Jan de Groot over de belevenissen tijdens de achtste week in Ghana.

17 oktober Elmina Castle

Vandaag gaan we naar Elmina voor een bezoek aan het kasteel. Dit hoort erbij als je in Ghana bent. Hier leer je de geschiedenis van de slavenhandel en de rol die de Nederlanders, en ook andere landen trouwens, daarin hebben gespeeld. Geen vrolijk verhaal en plaatsvervangend schaam je je voor je voorouders. Gelukkig hebben we veel geleerd uit deze tijd en is de slavenhandel verdwenen. Voor de brigade is het een lastige dag omdat we daarna weer naar Anomabo Beach gaan om heerlijk te relaxen aan het strand. Een dag vol tegenstellingen. Om drie uur 's middags hebben we de spullen gepakt en zijn we naar huis gereden. Veilig aangekomen trekt iedereen zich terug op z'n kamer om snel te gaan slapen. Morgen begint het werk weer in Edipa.

De brigade in Elmina Castle

Thuis achter de laptops

18 oktober Dakspanten al geplaatst

Stefan Heijnis moet voor zijn opleiding nog een tentamen werkvoorbereiding doen. Deze week is hij mijn assistent en gaat hij ook de mensen en het werk inplannen. Zondagavond heeft hij zich er al op voorbereid, maar hij wist niet dat de Ghanezen vrijdag al de dakspanten hebben geplaatst. Ze hadden even niets te doen omdat het cement op was en daarom besloot Christian de spanten te laten plaatsen. Een goed idee, maar voor Stefan en voor ons een verrassing. Hierdoor krijgt de school een heel ander gezicht. Het lijkt alsof er heel veel is gedaan in de tijd dat wij even weg waren. Voor sommigen is het wel wennen om na zo'n weekeinde te werken. De zinnen moeten weer worden verzet en dat vraagt energie. Toch lukt het ons om de draad weer op te pakken.

Stefan wordt verrast want de dakspanten staan al

Mitch op het dak

19 oktober Onderweg

Ieder land heeft z'n eigen cultuur en ze doen er de dingen anders dan wij zijn gewend. Zo ook Ghana en de Ghanezen. Het kopen van materiaal is hier een verhaal apart. In ons land ga je naar de Gamma of naar de vakhandel en haal je wat je wilt hebben. Vaak bij dezelfde firma in verband met korting of klantvriendelijkheid. Een telefoontje of een bezoek is voldoende.

In Ghana gaat dit heel anders. We hebben hout nodig voor plafonds en overstekken en Christian is al twee dagen onderweg om dit te regelen. Hij gaat naar Accra, of ergens daar in de buurt, en struint de hele houtindustrie af naar de laagste prijs. Of we ook de beste kwaliteit krijgen, daar wordt niet naar gekeken. 's Avonds om zeven uur is hij terug op de bouw en lossen ze de truck. Rond negen uur is hij terug in ons huis. Over effectief omgaan met je tijd en met je uurloon zullen we het maar niet hebben. Ik heb de dakplaten gewoon bij de plaatselijke dealer besteld en hij sponsorde de school met Ghc 200,-. Ik weet niet wat beter is.

20 oktober Regendag

Vanmorgen worden we wakker met regen. Spoedig daarna barst er een hevige onweersbui los die het gehele leven in Nsawam ontwricht. Bij regen lijken alle Ghanezen te lossen. Je ziet niemand op straat, alle winkeltjes zijn dicht, de trotro's rijden niet of zijn half leeg en taxichauffeurs zijn nergens te bekennen. De regen duurt tot twee uur, dus we hebben vandaag niet gewerkt. Ik vrees dat ik de werkers wel moet doorbetalen. Een schadepost van Ghc 150,- (ongeveer € 80,-). Het slechte weer heeft een groot voordeel. Geen verkeer op de weg naar Accra en binnen het uur ben ik bij de supermarkt.

Ghanese werkers op de bouw

21 oktober Beter contact

Nu de ploeg werkers uit Ghana is teruggebracht tot dertien mensen hebben we een beter contact met ze. We horen meer over het reilen en zeilen in de dorpen en de mensen durven meer te laten zien. Zo komen we er ook achter dat sommige mensen meer kunnen dan alleen maar mortel maken of de bouw opruimen. Zo is Richard een werker die je niet hoort en alles doet wat je hem vraagt. Maar hij is een gediplomeerde elektriciën en gaat ons helpen met de aanleg van de elektra. Een oudere man uit Edipa, ik ben zijn naam even kwijt, blijkt de functie te hebben van NANA Youtch Council. Komt goed van pas tijdens het bouwen van de school. Ik heb al een gesprek met hem gehad over de veiligheid straks rond het schoolcomplex. Ook de begaanbaarheid van de weg naar school heb ik al aangekaart. Deze mag wel worden verbeterd als straks de studenten komen.

22 oktober Fred

Wij worden omringd door liefdevolle mensen en een daarvan is Fred. Fred is onze huisknecht en hij regelt veel. Zo is hij 's morgens doorgaans om half acht in ons huis en hij gaat rond vijf uur 's middags weer weg. In die tijd doet hij allerlei huishoudelijke klusjes. Fred is een grote bewonderaar van Annelies, maar nu zij weg is vertroetelt hij mij. Fred is het neefje van Nana Moses en is een bijzonder aardig en lief persoon. Iedereen mag hem. Fred kan ook heel goed voetballen en speelt betaald voetbal in Ghana. Hij droomt er van om met ons mee te mogen naar Nederland en daar een profcontract te krijgen. Dat wordt moeilijk denk ik, omdat Fred erg klein is maar wel erg snel.

Fred ruimt elke dag mijn kamer op en maakt ook mijn bed op. Vandaag kwam ik er achter dat hij zelfs mijn schone was in de kast legt. Een betere huisknecht kan ik niet wensen.

Fred de huisknecht

Steven (links, in Ghana 'Stevo' genoemd) en Stefan met een Hollands bierkje

23 oktober Beschuit met muisjes

Ik heb van de familie van Lennart een extra verrassing meegekregen omdat in de tijd dat Lennart in Ghana is er een neefje of nichtje zou worden geboren. Als dit het geval was, mocht hij deze open maken. Vanmorgen belde zijn moeder dat Lennart er een neefje, genaamd Ruben, bij gekregen heeft. Gelukkig ben ik onderweg naar ons huis om de lunch op te halen en ik heb direct de verrassing meegenomen. Er zit beschuit met muisjes in voor iedereen. Dat is smullen. Iedereen lust na de beschuit nog wel meer muisjes, dus beleggen we al ons brood met muisjes en blijft het normale beleg in de lunchbox. Een heerlijke verrassing.

Vandaag werken we zonder Ghanezen en ook Christian is er niet. Wel eens lekker. Iedereen is er behalve Steven want die is, eindelijk, ook eens ziek. Iedereen heeft enkele dagen niet gewerkt en dat is normaal als je hier dertien weken bent. De indrukken zijn groot, het werken in de hitte is zwaar en constant bij elkaar zijn is ook vermoeiend. Na een paar dagen rust kun je er weer weken tegen. Op de terugreis naar huis verrichten we een goede daad door een kapotte auto naar de garage te slepen. Het was voor de meeste Ghanezen wel een raar gezicht, een bus met blanke mensen erin die een kapotte Ghanaese auto voortsleept.

Lennart smeert beschuit met muisjes

Samantha en Mitch maken stamppot met rookworst

Reageren kan bij de voorzitter van de Stichting Kofi Annanschool Jan Schuller: j.schuller@planet.nl

De vierde bouwbrigade van de Stichting Kofi Annanschool wordt mede mogelijk gemaakt door:

A&O Services, Baas Smits Bouwgroep, Bouwend Haaglanden, Bouwradius Training en Advies, De Bouwhof, FNV Bouw Den Haag, Fundeon, Gemeente Den Haag, O&O Fonds voor de Bouwnijverheid, Rijnmond Bouw, SchildersCool Zutphen, SPB Zaanstreek-Waterland, SSPB Dordrecht, Stichting Haagbouw, Stichting Kinderen in Ontwikkeling, Stichting Pelgrimshoeve, Tekst en Beleid Bleiswijk.